pictoꝛ ymaginum. Unde dicit damaſ. Ac-
cepimus lucā euangeliſtā pinxiſſe dñm ⁊
matrē eius ⁊ eoꝝ ymagines habere roma
noꝝ famoſam ciuitatē Eccī. xxxviij. Aſſi-
duitas eius variat picturā coꝛ ſuū dabit
in ſimilitudinē picture ⁊ vigilia ſua pficit
opus. Scdo fuit medicus corpoꝝ ⁊ aīaꝝ
Jhero. Actus aplo͛ꝝ nudam videnť ſona-
re hiſtoriā. ſed ſi nouerimus eoꝝ ſcripto-
rem eſſe lucā medicū aduertimus omnia
verba illius aīe languentis eſſe medicinā
Eccī. xxxviij. Ungentarius faciet pigmē-
ta ſuauitatis ⁊c. Tercio beatus lucas fuit
ↄpilatoꝛ libroꝝ. Compilauit eñ euange-
lium. actus apoſtoloꝝ. ⁊ eplam ad hebre-
os, put ab oꝛe ſancti pauli audiuit. Eccī.
xij. Que ſunt verba vtilia q̄ꝝtum ad euan-
gelium qḋ ↄpoſuit ⁊ ſcripſit ſermones mi-
tiſſimos q̄ꝝtum ad actus apoſtoloꝝ quos
ↄpilauit. ac veritate plenos q̄ꝝtum ad epi-
ſtolā ad hebreos quā tranſtulit. Quarto
fuit notarius plurimoꝝ ſcꝫ xp̄i. cuius ge-
nealogiā. ↄceptionem. natiuitatē. infanti-
am. predicatōem ⁊ paſſionē ac reſurrectō-
nem. aſcenſionem fideli ſtilo ↄſcripſit. Be-
ate marie virginis. qꝛ ſcripſit eius ſecreta
Fuit notarius apoſtoloꝝ. qꝛ ſcripſit eorū
acta. Fuit ſpecialis notarius pauli. qꝛ p-
ſecutus eſt eius geſta. Nec miꝝ ſi iſte no-
tarius tot ⁊ tanta ſcribere ſciuit qui ad hoc
quatuoꝛ magiſtros habuit. Primus fu-
it ſpūſſanctus Jhero. Sancto inſtigante
ſpū in achaye partibꝫ ſcripſit euangeliuꝫ
Secundus fuit beata virgo maria que v̄-
ba angeli ⁊ paſtoꝝ ↄſeruabat ⁊ ei manife-
ſtabat Eccī. xv Obuiauit illi ſcꝫ Luce q̄ſi
mater honorificata. Tercius fuit cetus a-
poſtoloꝝ. vnde dixit in plogo ſuo. Sicut
tradiderūt nobis qui a principio viderūt
⁊ miniſtri fuerūt ſermonis. Quartus fu-
it ſpecialiter apl̄s paulus. Jhero. in li. de
viris illuſtribꝫ. Quidā ſuſpicanť quoti-
eſcunqꝫ paulus dixit ſm euangeliū meū.
de luce ſignificare volumine.

In die Symonis ⁊ Jude apoſtoloꝝ.
Sermo primus.

Simon frater
veſter ſcio q̄ꝛ vir ↄſilij eſt ipſuꝫ
audite. ⁊ ipſe erit vobis pater
⁊ iudas machabeus fortis viribꝫ a iuuen-
tute ſua ſit vobis princeps milicie. ⁊ ipſe
aget bellū populi ⁊c. j. Machabeo. ij. De
iſtis beatis apoſtolis ſymone ⁊ iuda qua-
tuoꝛ ↄſideranť que in premiſſis verbis no-
tanť. Primo quales fuerūt q̄ꝝtum ad ſe.
qꝛ fuerunt magne ſcītatis. qḋ habeť ex in-
terpretatōe. Judas eñ interpretať glori-
ficans. ſymon obediens. Jpſi enim deum
glorificauerūt per ↄuerſationis honeſtatē
Mat. v. Luceat lux veſtra corā hominibꝫ
vt videant ⁊c. Unde legiť in hyſtoria q̄ꝛ
cū iudas ad abagaꝝ regem veniſſet vidit
rex in vultu eius quendā miꝝ ⁊ diuinum
ſplendorē. Jlle vero ſplendoꝛ ſignificabat
eius opa luioſa. Habuerunt etiā pfectaꝫ
obedientiā. Et qꝛ deo obediebant. iō oēs
creature eis obedientes erāt. Habuerunt
eñ poſſe ſup elementa. ſicut ſup aquā. ae-
rem ⁊ ignē. Nam marc. lxx. mortuos red-
didit quos ſymon reſuſcitauit. Aer cum
eſſet ſerenus in eoꝝ morte in tēpeſtate ma-
gna ↄuerſus eſt. Jgnis celeſtis pontifices
ydoloꝝ ↄbuſſit. Hūerunt poſſe ſup demo-
nia. qꝛ de corporibꝫ hoīm ea eiecerūt. Su-
per corpa. qꝛ ea curabant. Super aīas qꝛ
eas a pctīs ⁊ ab erroꝛe pūrgabant. Scdo
ↄſiderandū eſt quales fuerūt ad bonos ⁊
fideles. Fuerunt nanqꝫ magne caritatis
⁊ ideo dꝛ. frater veſter. Magne ſapie. idō
ſubdiť. vir ↄſilij eſt. Magne pietatis. et
ideo dꝛ. ⁊ ipſe erit vobis pater. Eoꝝ autē
caritas ſapia ⁊ pietas manifeſtať q̄ꝝtum
ad quatuoꝛ. Aliqñ enim ſubueniebant in
in corpe ⁊ in aīa ſanitatem integrā ↄferen-
do. ſicut pꝫ in abagaro rege cui iudas ſani-
tatē corpis ⁊ aīe impetrauit. Aliqñ ī rebꝫ
⁊ pſonis bella ↄpeſcendo. ſicut pꝫ in duce

babylonie ꝯtra yndos ꝑgente quos ora-
tionibꝫ mediantibꝫ pacificarūt. ſicut pꝫ
etiam in ciuitate ediſſa vbi epiſtola ſalua
toris legit̄ ⁊ hoſtes inde fugiūt aut cōpo-
nunt. Aliqñ ſubueniebant in fama ⁊ inno
centia ipſam ꝯſeruando. ſicut pꝫ in quo-
dam dyacono infamato quē ab infamia
defenderunt. Aliquando in tribulatione.
magna morbos ⁊ peſtilentias auferendo
ſicut pꝫ ꝙ cum due tigrides ꝑ terrā diſ-
currerent ⁊ oēs occiderent. apl'i eas man
¶ ſuetiſſimas reddiderūt. Tercio ꝯſideran-
dum ē quales fuerūt ꝯtrā ad ꝑſecutores
qđ notat̄ cum dr̄ Fortis viribꝫ. Debent
nanqꝫ ſancti viri ꝯtrā ad ꝑſecutores tria
habere. ſ. firmā eloquentiā. ſapientiam et
ꝯſtantiā. Et de his tribꝫ dr̄ Math. x. ca.
Ego eñ dabo vobis os. ecce eloquentiā
⁊ ſapientiā cui nō poterūt reſiſtere oēs ad
uerſarij veſtri. ecce ꝯſtantiā. Iſti eñ apl'i
habuerūt firmā eloquentiā. vnde cū dux
eos interrogaſſet de eoꝝ genere ⁊ ꝯditiōe
ac cā aduentus. rñderūt Si genus que-
ris hebrei ſumus. ſi ꝯditōnē queris. ſerui
chriſti iheſu Si vo cauſaꝫ. cā ſalutis vr̄e
huc venimus. Scđo habuerunt magnā
ſapientiā. Magna ſiquidē ſapientia fuit
ꝙ magos ⁊ pontifices ydoloꝝ ſciuerunt
ꝯfundere ꝑ beniuolētiā ⁊ iuſticiā. magna
beniuolentia ꝙ cum dux pontifices ydo-
loꝝ vellet incendere ꝓhibuerūt dicentes
Nos miſſi ſumus nō viuentes occidere
ſed mortuos viuificare. Itē cū angelus
dixit eis. vnū ex duobꝫ eligite aut horum
repentinū interitū. aut veſtꝝ martyriū. re
ſponderūt ei Oramus dei miſcđiam vt ⁊
iſtos ꝯuertat. ⁊ nos ad martyrij palmam
ꝑducat. Habuerūt etiā magnā iuſticiam
qꝛ cum magi ſerpētes venire feciſſent. ip
ſos in eos ꝯuerterūt. qui eoꝝ carnes lace
rabant. Tercio habuerūt magnā ꝯſtātiā
Potius eñ voluerūt mortē ſuſtinere ꝙ̄
fidem deſerere. ſeruantes illud Math. x.
Nolite timere eos qui occidunt corpus
animā autē occidere nō poſſunt. Quartō ¶
ꝯſiderandū eſt quales fuerūt ꝯtra demo-
nes qꝛ fuerunt magne poteſtatis. qđ no-
tat̄ cum dr̄ Et ipſe aget bellum ꝓpli. De
mones enim tunc quatuor modis hoīes
impugnabāt. Pmo ꝑ fraudulentiā dādo
falſa rñſa. ſed apl'i hoꝝ fraudulentiā ⁊ de
ceptionē detegebant. modo ſcꝫ ne ꝑ ſimu
lachra loquant̄ ꝓhibendo. modo vt rñſa
dent ꝑmittendo Ezech. xiij. Videñt vana
⁊ diuināt mendacia dicentes. ait dñs cū
dñs non miſerit eos. Scđo ꝑ violentiā
ad diuerſa ſupplicia trahendo. ſꝫ apl'i eoꝝ
violentiam refrenabant. Vñ dux tantā
eoꝝ potentiam videns ait. Dijs noſtris
potentiores vos video. Tercio ꝑ pſtigia
ꝑ que homīes ludificabant hoīm corda ⁊
ſenſus. ſed apl'i ipſoꝝ demonū preſtigia
deſtruebant. Vñ cum magi quibuſdā ad
uocatis abſtuliſſent loquelam. greſſum ⁊
viſum. apl'i ſignum crucis in ipſoꝝ fron-
tibꝫ fecerunt ⁊ magi talia vlterius facere
nō preſumpſerunt. Quarto ꝑ ſimulacra
fingentes i eis eſſe diuina numina. ſed apl'i
illa ſimulachra frangi faciebant. vnde ad
eoꝝ preceptū duo ethiopes nigri ⁊ nudi
de ſimulacris exeuntes ea penitus cōfre-
gerunt.

¶ De eiſdem Sermo. ij.

Manete in me ⁊ ego in vobis. Io
han. xiiij. Iſti ſcī apl'i Symō ⁊
iudas in xp̄o manſerunt ꝑ fidē
veram ⁊ dilectōnem ſinceram. ⁊ chriſtus
in eis manſit ſuam conferendo gratiam ⁊
mō in eis manet ſuam eis exhibendo pre
ſentiam. ¶ Notandum autē eſt ꝙ xp̄s ē
vitis ⁊ nos palmites. Eſt radix ⁊ nos ra
mi. eſt ſol ⁊ nos radij. eſt fundamentum ⁊
nos ſumus eius edificium. Eſt etiā ipſe
xp̄s caput ⁊ nos ſumus eius mēbra. Eſt
ergo ſenſus preſentis thematis. Manete
in me ſicut palmites manent in vite. ⁊ ſi
cut rami in radice. ⁊ ſicut radij in ſole. et

ſicut edificium in fundamento ⁊ ſicut mē
bra in capite ſuo. Jſtis quinqꝫ modis a-
poſtoli in xp̄o manſerunt. ¶ Primo manſe
runt in xp̄o ſicut palmites in vite accipiē-
tes ab ipſo fertilitatem. Unde dicit Qui
manet in me ⁊ ego in eo. hic fert fructum
multū. Palmites aūt manentes in vite.
primo ꝓducunt gemmas. deinde flores.
deinde folia. ⁊ deinde vuas. Sic ſancti in
xp̄o manentes ꝓducunt gemmas .i. cogi
tatōes bonas. deinde flores .i. odoriferas
voluntates. deinde folia .i. ſalutifera ver-
ba. deinde vuas .i. opatōnes bonas Jſta
aūt non habent a ſe ſed a vite. nec bonas
cogitatōes .ij. Cor. iij. Non ꝙ ſufficien-
tes ſumus cogitare ⁊c̄. Nec bonas volun
tates. nec bonas opationes. De hijs dr̄
Philip. ij. Deus eſt qui opatur in nobis
⁊ velle ⁊ pficere ꝓ bona voluntate. nec bo-
nos ſermones. Sap. vij. Nos in manu
illius ⁊ ſermones noſtri ¶ Scd̄o manſe-
runt in xp̄o. ſicut rami in radice accipien-
tes ab ipſo boni operis viriditatem. Gre
gori. Nihil viriditatis habet ramus boni
operis niſi manſerit in radice caritatis. ta
les enim qui habent caritatem ſp̄ ſunt vi
rides. qꝛ ſi patiantur aduerſa ibi ſunt viri
des per patientiā. ſi ſuccedunt ꝓſpera ibi
vireſcūt per tpantiam. nam ſcḋm aug. Ho
mo aliqn̄ eſt bonus inter bona. ⁊ aliqn̄ ē
bonus inter mala. aliqn̄ malus inter ma-
la. aliqn̄ malus inter bona. Habens enim
caritatem inter bona eſt bonus. qꝛ bonis
ſcit vti ad tpantiam. ⁊ eſt bonus inter ma
la. qꝛ malis ſcit vti ad patientiā. Sed nō
habens caritatē eſt malus inter mala. qꝛ
aduerſa faciunt eum peiorē. ⁊ eſt malus
inter bona. qꝛ ꝓſpera eum faciunt elatio-
rem ¶ Tercio manſerunt in xp̄o ſic̄ radij in
ſole accipientes ab ipſo ſapſe claritatem.
per quam totam eccleſiā illuminauerunt.
Unde de eis cantat̄. quoꝝ doctrina fulgꝫ
eccleſia vt ſol ⁊ luna. Dicit autē beatus
Aug. ꝙ luna tripliciter obſcurat̄. aut qn̄
eclipſatur. aut qn̄ nubibꝫ tegitur. aut qn̄
renouat̄. Eccleſia quadē triplicē ſtatū hꝫ.
ſcꝫ primitiuū. modernū ⁊ vltimū. Jn pri-
mo ſtatu ſcꝫ tp̄e martirꝝ luna fuit eclipſa-
ta. Luna aūt qn̄ eſt eclipſata tota ſangui-
nolenta eſſe videtur. Sic etiā eccleſia pri
mitiua catholica videt̄ ſanguinolenta .i.
ſanguine martirꝝ rubricata. Jn ſtatu autē
moderno obſcurat̄ per nubes .i. per carna-
les cupiditates que dicunt̄ nubes ⁊ quia
mentē obnubilant. ⁊ qꝛ etiam cito ptran-
ſeunt. ps. Qui operit celum nubibus ⁊c̄.
Tempe aūt antixp̄i obſcurabit̄ per reno-
uatōem. Tunc enim obſcurabit̄. qꝛ mul-
tis perſecutionibꝫ deprimet̄. ps. Ut ob-
ſcurent in obſcura luna ⁊ rectos corde .i.
in obſcura eccleſie ſcḋm litteram aug. ſed tn̄
poſtmodū renouabit̄. qꝛ de fide tranſibit
in ſpem. de ſpeculo enigmatis in faciē cla
ritatis ¶ Quarto manſerunt in xp̄o ſicut
edificiū in fundamento accipientes ab ip
ſo ſtabilitatē ita ꝙ non timuerunt ventuꝫ
.i. temptationē immiſſam a dyabolo qui
eſt in aere caliginoſo. nec pluuiam .i. ꝓba
tionem immiſſam de celo. nec flumina .i.
perſecutōem immiſſam ab hoīe terreno
Math. vij. Deſcendit pluuia ⁊ ¶ Quin
to manſerunt in xp̄o ſicut membra in capi
te ſuo accipientes ab ipſo ſenſum ⁊ motū
.i. influentiam gratiaꝝ ⁊ virtutum. Mem
bra autem influentiā a capite non ſuſcipi
unt. aut qn̄ ſunt preciſa. aut quando ſunt
putrida. aut quādo ſunt paraliſi reſoluta
Preciſi aūt a deo ⁊ hominibꝫ ſunt ſupbi.
Ecci. x. Odibilis coram deo ⁊ hominibꝫ
eſt ſuperbia. Putridi vero ſunt inuidi.
Prouerbioꝝ. xiiij. Putredo oſſium eſt in-
uidia. Paralitici autē ſunt auari qui ha
bent cor conſtrictum ex frigiditate carita-
tis. ⁊ humidum ex abundantia iniquita-
tis. Mathei. xxiiij. Abundabit iniquitas
⁊ refrigeſcet caritas multoꝝ.

¶ Eodem die. Sermo. iij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Manete in dilectōne mea ⁊c̄. Jo. xv. Dn̄s apoſtolos ſepe ad dilectioneꝫ admonet. Inter ceteros autem iſti duo. ſ. ſymon ⁊ iudas in dilectione ſua vſq; ad mortem manſerunt. qꝛ ꝓ chriſti amore mortem ſuſtinuerūt. Sic etiā ⁊ nos debemus in dilectōne chriſti remanere ⁊ ipſum diligere multiplici rōne

¶ Primo ꝓpter tanti amici fidelitateꝫ. Sunt enī quidam infideles amici qui non diligunt vere in vita. alij qui non diligunt in morte. alij qui ſtati obliuiſcunt̄ poſt mortem. Chriſtus aūt ⁊ in vita veraciter diligit Prouerb. viij. Ego diligētes me diligo. ⁊ in morte diligit fortiter. qꝛ ab hoſte defendit. Eccl. vi. Amic⁹ fidelis ꝓtectio fortis. Et poſt mortem diligit vtiliter. qꝛ ad regnum celoꝝ ꝑducit. Pſal. Tenuiſti manū dexterā meā. ſ. in vita me ꝯſeruādo ⁊ in voluntate tua deduxiſti me in morte me cuſtodiendo. ⁊ cū gloria ſuſcepiſti me ad regnū tuum ꝑducendo.

¶ Scđo xp̄s eſt diligendus ꝓpter amicicie vtilitatē. Jo. xiiij. Pater meus diliget eum ⁊ ad eum veniemus ⁊c̄. Venit aūt pater ad memoriam ꝯfirmando. venit filius intelligētiā illuminando. venit ſpūſſanctus volūtateꝫ inflāmādo. De eius vtilitate dicit Aug. Attende quāta eſt caritas que ſi deſit fruſtra habēt̄ cetera. ſi aſſit habent̄ oīa. Idē vbi caritas adeſt quid eſt qđ deeſſe poſſit vbi deeſt quid eſt qđ poſſit prodeſſe. De eius vtilitate dꝛ Ro. viij. Diligentibus deum oīa coopant̄ in bonū. Etiā peccata ſcđm glo. occaſionaliter. qꝛ tales fiūt humiliores ſicut pꝫ in petro. Vn̄ Aug. Audeo dicere ſupbis eſſe vtile cadere in aliquod peccatū apertum vnđ ſibi diſpliceāt qui iam ſibi placendo ceciderant. Salubrius enī ſibi petrus diſplicuit qn̄ fleuit q̄ꝫ placuit qn̄ negauit. Fiunt etiā cautiores ſicut pꝫ in dauid. Ihero. Aues cetera q̄ꝫ aīalia in eaſdē pedicas retiaq̄ꝫ non incidunt Fiunt etiā feruentiores ſicut pꝫ in magdalena. Ambro. Sancti dn̄i ſi aliqn̄ cadunt feruentiores reſurgūt. Fiunt etiā deuotiores. qꝛ cū maiori deuotōe deo ſeruiunt ex eo ꝙ ipſos eripuit a morte culpe reſuſcitauit in vitā gratie ⁊ liberauit a penis gehenne. vnde talis aīa regratiat̄ deo dicēs Eccle. lj. Laudabit vſq; ad mortē aīa mea dn̄m ⁊c̄.

¶ Tercio deū debemus diligere ꝓpter debitum. qꝛ ꝓpter hoc hō factus eſt vt diligat deum. Aug. Propterea facta ē creatura rōnalis vt ſummū bonū intelligeret intelligēdo amaret ⁊ amando poſſideret ⁊ poſſidendo frueret̄. Iſtud debitum cum minis deus a nobis requirit. Aug. in li. ꝯfeſ. Quis ſuꝫ ego dn̄e vt me amare te iubeas. ⁊ niſi hoc faciā iraſceris mihi. ⁊ minaris ingentes miſerias ⁊c̄.

¶ Quarto debemus eū diligere ꝓpter exemplū. ipſe ei nos dilexit amore recto diſcreto ⁊ ꝑſeueranti. Amore recto nō habendo reſpectū ad ſuā vtilitatem. ſed ad noſtraꝫ Sic ⁊ nos debemus xp̄m diligere ꝓpter ſe ſolū. ſed multi ſunt qui diligunt eum amore obliquo volentes ſimul deū diligere ⁊ mundū. qđ fieri nō pōt ſicut oſ̄dit beatus Aug. triplici exemplo. ſcilꝫ vaſis. ſinus ⁊ manus. De primo ſic dicit ſuper Jo. Si habitat in te amor mūdi. non eſt quo intret amor dei. vas es ſed plen⁹ es funde quod habes vt recipias quod non habes. funde amoreꝫ ſeculi vt impleaxis amore dei. De ſecundo ſic dicit. Deus in ſinu cordis tui paratus erat dare indulgentiam excuſas. claudis ſinū ⁊ includis peccatū. excludis medicinā peccati. De tercio ſic dicit. Nō poteſt quis amare quod eternū eſt. niſi deſtiterit amare qđ tp̄ale ē Amorem hominis ſic puta quaſi manuꝫ anime. Si enī man⁹ aliquid tenet. aliud tenere nō pōt. vt aūt tenere poſſit qđ dat̄ dimittat illud qđ tenet. ¶ Scđo nos dilexit amore diſcreto quia naturam noſtram aſſumpſit ⁊ culpā cauit. Bern. Chriſtus in carnis aſſumptōne condeſcendit mihi

in culpe vitatione ꝯſuluit ſibi. Jſto amo⸗
re debemus diligere primū. nos ⁊ deum.
Caritas enī hꝫ zelum. mortē ⁊ alas. Vñ
ambro. in li. de yſaac. zelum enī caritas hꝫ
qm̄ per zelū quem hꝫ. nec ſuis parcit. Et
mortem hꝫ caritas. ⁊ alas igneas hꝫ cari
tas. Ex quibꝫ verbis habet̄ ꝙ illi qui hn̄t
caritatē debent habere zelum ad ꝓximum
vitia arguendo. ad ſeipſum mortē vicia ⁊
oēm amorem mundi extinguendo. Ad de
um alas ignitas ad ipm̄ per amorē ardē
ter currendo. ¶ Tercio dilexit nos xp̄us a⸗
more pſeuerant. ſcꝫ in principio ꝑentelā
nobiſcū ꝯtrahendo Jhere. xxxj. Jn carita⸗
te ꝑpetua dilexi te ideo attraxi te miſerās
Jn medio nobiſcum familiariter ꝯuerſan
do Baruch. iij. Poſt hec in terris viſus ē
⁊ cū hominibꝫ ꝯuerſatus eſt. Jn fine ꝓ no
bis moriendo Jo. xiij. Cū dilexiſſet ſuos
qui erāt in mundo in finē dilexit eos Sic
⁊ nos debemus xp̄m diligere in principio
.i. in adoleſcentia noſtra. ⁊ in medio .i. in
iuuentute. in fine .i. in ſenectute Prouer.
xvij. Omni tp̄e diligit qui amicus eſt.

¶ Jn feſto omnium ſanctoꝝ
Sermo primus.

Mementote quo
mō ſalui facti ſunt patres noſtri
ꝛc. j. Macha. iiij. Sicut dicit beda. feſti⸗
tas oīm ſanctoꝝ triplici de cauſa celebrat̄
Unde ait Feſtiuitates ſanctoꝝ patres ce
lebrari ſanxerunt vel ad incitandū ad imi
tatōem. vel vt nos eoꝝ meritis ſociemur
vel eoꝝ orōnibꝫ adiuuemur. ⁊ ideo valde
vtile eſt vt qualiter ſancti ſunt ſaluati no
bis ad memoriā reducat̄ ¶ Hec aūt ſolem
nitas que fit ad honorem oīm ſanctorum
quadruplici de cā inſtituta eſt. Prima ſu
mit̄ a parte baſilice ꝯſecrate. que quidem
ꝯſecrata erat omnibꝫ ydolis. ſed poſtmo⸗
dū ꝯſecrata eſt oībus ſanctis. Aliqui igi⸗
tur ſunt qui faciunt feſtū ꝓut ꝯſecrata eſt
omnibꝫ ſanctis. aliqui ꝓut ꝯſecrata eſt oī
bus ydolis. Primo feſtū angeloꝝ faciūt
humiles. Angeli enī tante ſunt humilita
tis ꝙ nobis tā abiectis miniſtrare dignā
tur. Hebre. j. Oēs ſunt adminiſtratorij
ſpūs ꝛc. Jlli ergo faciunt feſtū angeloꝝ qui
per humilitatē honorant deum Eccle. iij.
Magna potentia ſolius dei eſt ⁊ ab humi
libꝫ honorat̄. Econtra vero feſtū luciferi
faciunt ſuperbi Job. xlij. Jpſe eſt rex ſuꝑ
oēs filios ſuperbie. Secundo feſtū patri
archaꝝ faciunt miſericordes ⁊ pij Eccle.
xliiij. Hij ſunt viri mīe quoꝝ pietates nō
defuerunt. Econtra feſtū mammone faci⸗
unt auari Math. vj. Non poteſtis deo ſer
uire ⁊ mām̄one. Tercio feſtum ꝓphetaruꝫ
faciunt deſpecti qui ad inſtar eoꝝ ſe deſpi
ciunt ꝓpter deū. Hebre. xj. Circuierunt in
melotis ⁊ in pellibꝫ ꝛc. Feſtuꝫ aūt beelphe
gor qui interpretat̄ deus veſtitus faciunt
vane glorioſi Eccī. xj. Jn veſtitu ne vane
glorieris vnqꝫ. Quarto feſtū apoſtolorū
faciunt fraternā ſalutem zelantes. Pſal.
Jn omnē terram exiuit ſonus eoꝝ ⁊ in fi
nes ꝛc. Econtra vero feſtū beelzebub qui
interpretat̄ deus muſcaꝝ faciunt detrahen
tes qui ad immunda .i. alioꝝ defectus ſꝑ
volant aliqn̄ melioribꝫ detrahentes. Ma
the. x. Si prēmfamilias beelzebub vocaue
runt quāto magis domeſticos eius. Quin
to feſtū martiꝝ faciunt patientes. de qui⸗
bus dr̄. Non murmur reſonat non queri⸗
monia ꝛc. Econtra vero martis qui eſt de
us belli faciunt iracundi ⁊ impatientes.
Jac. iiij. Litigatis ⁊ belligeratis ꝛc. Sex
to feſtum ꝯfeſſoꝝ faciunt abſtinentes .ij.
Coꝝ. vj. Jn fame ⁊ ſiti ⁊ ieiu. mult. ꝛc.
Econtra feſtum bel qui interpretat̄ deuo⸗
rator faciunt guloſi ⁊ epulis ſeruientes.
Danie. xiiij. Non tibi videtur bel deus vi
uens an non vides quanta cōmedat ⁊ bi
bat quotidie Philip. iij. Quorum deus
venter eſt. Septimo feſtum virginum fa
ciunt puri ⁊ ꝯtinentes. j. Theſſaloni. iiij.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf